

Haydar ŞAHİN BAY

SessiZ Sahil.Com

BAYRAM GELECEK

Bayram mı dedin
Ülkem gibi yarım yamalak
Aşk gibi dikenî gülünden
Cenneti cehenneminden beter
Bayram mı dedin
Kapalı defterlerde saklı günlükler
Kara tahtada yorgun cümleler
Babam gibi öksüz
Annem gibi evren
Ölüm gibi güzel
Yaşam gibi sır
Bayram mı dedin
Avuçlarımdaki kelebek
Gibi ürkek
Yalnızlık gibi ihtişamlı
Kendi halinde yaralı
Kendi halinde salıncak
Bayram mı dedin
İşçilerin ellerinden yola çıktı
Bayram bize gelecek
Bayram bize gelecek

Haydar Şahinbay

05-06-2017 / 17:56

MASALCI ANNE

Itır kokan dağlardan bahset bana
Yemyeşil çimenlerden
Uçurtmalardan mesela
İpi yumuşacık ellerinde sevgilinin
Ebe gümecinden, fesleğenden
Ve yağmur bulutlarından bahset
Sen bir düşün masalcı anne
Irmaklar getir mısra aralarında
Güzellikten bahset, gülüşler doğuran
Tekerlemeler söyle çocukları güldüren
Ağaçlardan atlar yap bana,
Düz ovada dörtnala koşan
Kedilere süt veren,
Kuşlara yem döken adamlardan bahset bana
Güvercinlerin yuvasına davet et mesela
Yollardan, yolculuklardan bir şey söyle
Cama başını dayamış aşklardan
Mavi denizlere uçan martılardan
Alın terinden işçilerin,

Ve soytarısı olmayan bir dünyadan
Kınalı parmaklarından bir gelinin
Kızlardan bahset toprak kokan
Lades tutuşan bebelerden mesela
Saklambaç oynayan ihtiyarlardan
Deliler getir külahsız,
Kahkahanda boğ beni masalcı anne
Yediverenler büyüt bahçende
Bir varmış bir yokmuş deme göz yaşlarına
Ağlayan hiç olmasın masalında
Ocak başında mışıl mışıl uyusun kül kedisi
Serçeler toza belesin ötüşlerini
Anlat masalcı anne, anlat...
Yaprakları, göğü yeşerten çınarları
Bir yudumda baş döndüren pınarları
Gölgesi suyu coşturan derelerden bahset biraz
Üstü açık sokak çocuklarını anlat
Kainatın öbür ucundan şarkılar oku kavalında
Ve çoban ekmeğinden mesela,
Ay ışığını yıkayan bulutlardan
Güneşi ısıtan sabahlardan,
Yağmuru eleğinde süzen barıştan bahset
Salıncaklar kur caddelerine şehirlerin
Ve nehirlerden bahset masalında,
Söğüt ağacından köprülere yataklık eden
Yalnızlıktan umutlar as tavana
Ve mavi düşler kur yer sofranda
Şiirden bahset bana masalcı anne
Aşk kıtaları öğüt değirmeninde
Gökten üç elma düşsün,
Kötülük kör kuyularda üşsün
Sen ne güzel bir düşsün masalcı anne

//Haydar Şahinbay//

05-06-2017 / 17:53

KOLAY

Tek çingıyla tutuşan dolunay
Ben dolunayda saklı istirdiye
Beni denizde olmayana say
Denizde dalga olmak her şeyden kolay

Bir yudumda başı dönen mahzen
Ben mahzende asitli bir fiçı
Beni meyhanede olmayana say
Kadehte boş olmak her şeyden kolay

Yediveren açan bir bahçe
Ben yediverende bir böcek
Beni bahçende olmayana say
Gülde yaprak olmak her şeyden kolay

Keyifle taneyi öğüten değirmen
Ben değirmene akan boz bulanık su
Beni değirmende olmayana say
Testiye kulp takmak her şeyden kolay

H.Şahinbay

05-06-2017 / 17:53

KÖR KEHANET

Alaca şafağın ışığı vurmuş dağlara
Mazbut bir gün sığınır açık yaralara
Kuşlar konar ölümlere şahit ulu çınarlara
Düşmüş bir adam kızılık pişirir umutlara

Aşkın dağarcığı alevlenir ay altında
Şarabı külle besler şebnin sabahında
Karanlığa su serper güneşin ahtına
Kaderi küfür dokur küser zinhar bahtına

Bıraktığın her şey saklı içimin içinde
Göğsüme ektim tütünü gecenin üçünde
Evrenden salvolar var gölgeler biçiminde
Kıydım usturaya bile dim sesimi yalnızlık içinde

Ölüm için önce kafeste can gerek
Yıldızlar suya düşer mi acıyı bilerek
Nefesi var eden de bir lokma ekmek
Dağılır göğün kuşağı maviyi sererek

Yeri sömüren rüzgarın keş alameti
Düşü gözlerine yoran uykunun kerameti
Evi barkı yıkar kör kehanetin ibreti
İnsan olan ne yapsın bozuk zürriyeti

Can üşürse sanma umut haddini aşar
Sema batarsa yağmur bulutsuz da yaşar
Cihanın olsa da bir ah ile ömür ziyan olur
Ziyan olur ise ömür ah ile cihan bir olur

İzbe kaldırımlarda sinsî bir uğultu
Demem aşkın firkatı tek seni buldu
Nice kızlar tenhada saçlarını yoldu
Kahkaha kendi soluğunda boğuldu

Dile geldi kağıt künyemi yazdım şiire
Kaç kez yalvardım laf dinlemez gönlüme
Bir çift göz için düşme ellerin diline
Harcadın ömrünü çare bilmez birine

H.Şahinbay

05-06-2017 / 17:52

TEK ÖPÜŞ

Bir gün gelirsen kapımı çalmaya
Yine hazırım gönlünü almaya
Güneş doğup gece bitecekse
Bir ömür razıyım ayrı kalmaya
Eklemeli bir öpüş bırak bulutlara
Kaçsın yıldızlar alınsın hava
Durgun sular geçiyor gözlerimden
Şiire bir karanfil bırak incecik ellerinden
Toprağa boyasın kırmızı
Bahardan geç güz de yeter bana
Aşk bir yana ateş bir yana
Gülüşün derin bir yara bana
Düşlerimde sana bakıyorum kana kana
Bıçaklar dizilmiş kirpik uçlarında
Bakışlarında ölümü tatmaya
Ne zaman gelecek sıra bana
Kötü diyememem sigaranın külüne
Zira dikenini zül müdür gülüne
Ayrılığı tepeleyip bir kenara
Aşkı sultan yapamam tahtıma

Haydar Şahinbay

05-06-2017 / 17:51

AŞK AYNALARDA

Asırlardan geldim aynalar eskittim
Yanar avuçlarım yoruldu mezhebim
Babilde bir kabile ateşi yanar
Aşk kendine küser baş aşağı devrilir heyecan
İrkçi bir yalnızlık konar pencereye
On tekerlekli bir otobüs gidiyor
Kuşlar gidiyor sancak boylarından
Altılı vagonlarda kömür taşır trenler
Borazan gibi çalıyor korna sesleri
Raylara serilmiş güvercin ölüleri
Ve yanında yatmış intihar girişimi
Gül gözü entarisiyle bir gelin
Ayrılık vakti birbirine düşer
Asur tüccarları katar katar kanun taşır
Yağmur taşır bulutlar
İsyân taşır kadınlar
Kara bir gecede gözlerim seni taşır
Yasak çiğner adımlarım
Telefon şarjına takılı akıllar
Toynak başlarında gül bahçeleri kurulur
Yüksekten atlayıp ölüme gülenlerin çağı

İş yerinde zorunlu bir selamdır yarın
Kentler yarar göğsünü havanın
Gitarım imgesel bir şiir ve derin
Notaları olası gözlerinde asılı
Mızıka çalıyor plaza camlarında
Kuşkular neşter vuruyor dilek fenerlerine
Her gün yığınca yorgun
Aç bir dilenci kirli gözlerinde
Görmezden gelse ne olur
Örselenmiş hisleri
İlk seansta ölür hep umutlarım
Sıcak asfalt zeminde kuşatılmış şehirler
Apartman dairelerinde modern hücreler
Devrik bir lider gözlerin
Balkonlarda ekilir otlar
Kurulur tezgah
Amansız aşk pazarı kurulur
Sevgiliye isyanım var
Burjuva kanatları taktı kollarına
Mahalle gevezesini alır yanına
Haylaz çocuk ısrarına yol verir günler

Haydar Şahinbay

05-06-2017 / 17:50

AŞK HEYBESİ

Uzaklığın avuçlarımda buruk bir sıtma sızısı ...
Saçların dipsiz sokaklarda adres şaşkınlığı ...
Neydi bende seni saklayan çadır perçemi
Ve neydi içimin ürperen hali...
Mavi derler kayıp fesleğen umuduna
Oysa mavi unuttu beni
Tükenmiş seccadesini serdi yerin dibine
Geride bırakıp tüm zamanları
Bir Pazar alanında
Sattı son aşk heybesini...

Haydar Şahinbay

05-06-2017 / 17:50

SU

İflah olmayan aşkın iflası
Ellerimi ısıtırken titreten gövdemi
Ya da
Gözlerime göz koyan su
İçini çekiyor kirpiklerinden sanki
Rıhtımda geminin kıyıyı zapt edişi
Su
Manidar yol bırakan

Suluk bir kıştan su
Üşürken yastığa sarılması düşlerin
Sokaklarda dolaşan yalnız bir iskeletin izdüşümü
Su
Sanki sen su
Cilası pastan beter aynaların
Ve pencere buğularına isli bir akşamda yazılan adın
Kelebeğin güle nazı gibi duruyor kadın
Göğsünü koparan gecenin kanadında uçuyor su
Uzakları aldatan
Köpüğü şaşırtan
Suyu yıkayan da su

H.Şahinbay

05-06-2017 / 17:49

HÂL

Dönen çarkın orta çentiğinde durum
Milyon kilometrede sesini unuttum
Ruhun salaş vaktinde nefsi emmare
Aklın yedi kat dibinde kendimi buldum
Sarih gecenin mundarında bir evham
Sıska sunakların kambur şırıltısı hâl
İpince ıslaklığında sağanak yağmurun
Koşarken tepetaklak baştan aşağı yundum
Evrenin düşlerinde her umudun
Yazı kışa yastık yapıp kaldırımlarda uyudum
İlk akşamdan kendime bir masal yaptım uyudum
Gözlerini izinsiz, gözlerime uydurdum
Hâl;
Griden mayiye meydan okuyan duvar
Sabahın beşinde aklından zoru olan ahval
Şarabın deminde ateşten köz alan yar
İklimsiz mevsimleri semaya katıp susar
Hâl;
Sana varış
Baş dönmesi kadehte eski bir kırık
Belki hasta
Belki üstü başı yama
Yara bere avuç içlerinde saklanan
Tercümesi kimsesiz yalnızlığın gülüşle
Ve terbiyesi beklemenin
Sabır taşında meczup arafat
Yokluğun sıfırında üşüyen yürek
Hâl;
Halsizliği her hâlin son durakta
Hâl üç harf
Aşk gibi hâl
Şık...

H.Şahinbay

ŞUH BEYİT

Yalnız asırların bostanında gül oldu Leyla
Aşka su dolup arıklar, yol verdi Mecnuna

H.Şahinbay

Ey gözyaşım çölün gıybetine güle umuttun
Sen beni ayrılığın susuz bostanında unuttun

H.Şahinbay

İpi boynunda himaye etti şuh bir kadın
Sırta kadem bastı adı zühre yıldızının

H.Şahinbay

Bulutların yağmura tahammülü yokken
Her damlayı içiyor yeryüzü karnı tokken

H.Şahinbay

Aynadan, masumun simasına tüküren
Kemale erer mi ah'ın eksenine giren

H.Şahinbay

Yürekten bir ah çekip yutkundu
Sağıp bulutları baştan aşağı yundu

H.Şahinbay

05-06-2017 / 17:47

SONRASI

Sonra susmayı öğrendim
Ve alışmaya her şeye
Deli sözcükleri gömmeyi öğrendim
yüreğimin matemine
Kesmeyi cümleleri orta yerinden
En öfkeli anımda yutmayı heceleri
Küfrü ıslatmadan kurutmayı
Sessiz fısıltıları öğrendim
Rüzgarın denize esen boğumlarında
Gürültülü yalnızlıklarda,
kulaç atmayı öğrendim en okkalisından
Ve görmeden bilmeyi
Sona varmadan inmeyi öğrendim
Her kalabalıktan

Sustum yağmur yağdı
Sustum gece açtı yıldızlar
Ben yokluğunda avunmayı öğrendim
Yer çekimine inat
Düşürmeden göz yaşımı masaya
Ağlamayı öğrendim içeriden
Özlemeyi külünden tutuşturarak yangını
Yanmayı öğrendim bir daha ölmek için
Bırakışlarını en sevdiklerimin
Ben bende sustum
Sustukça söz oldum ben bedende
Görmeden en büyük acıyı
Dünyanın bir yerinde
Acıya hiç demeyi öğrendim
Düşünce baş üstü bir tenhada
Salıncak kurmayı öğrendim beyaz kağıtlardan
Ve tutup parmaklarımdan umudu öğrendim
Avuçlarımda biriktirirken mektuplarını
Sonra üşümeyi
Ve uçan kuşlardan medet ummayı
İçimde dertleri istif ederken gülmeyi
Öğrendim işte her piçliği
Şiir yazmayı öğrendim
Yüklemsiz mısraları sıkarken yumruklarımda
Ve ben seni öğrendim
Ayrılırken bıraktığın ayak izlerini sevmeyi
Her yaradan bir merhem öğrendim bilmediğim

H.Şahinbay

05-06-2017 / 17:46

ÖLEN SEN

Deniz ölür akşam üstü

gece olur gözlerin

uykularımı böler umutlar

ince bir sancı girer sol böğrüme

ilacıma küserim

ay ışığını sağar sönük yıldızlar

derdest olur düşler

bir asil bir yedek

iki sigara sarar ellerim

ağlamaklı olur bir ara gözlerim

kirli tlbent rtnr sokaklar
ayak seslerine çevrilir başım
kedi tıkırtısı alaşağı eder yalnızlığı
sırtımda bir ağrı
Ölüm desem sana
yaraya alışık değil bedenim
katlanamam böyle acıya
sana gelsem ölüm deseler adına
göğü bağlasam bulutlarından
yağsa yağmurlar sıksam bulutları
umudu peşkeş çekip geceye
karasında saçlarının eğireceğim gözlerini

H.şahinbay

05-06-2017 / 17:45

MEMLEKET

Bu memleket sevilmez mi efendiler
Toprak su hava şu yeşil ağaç
Mavi denizlerin yeşil köpüğü
ilesi çamurun, çayın demi
Yosunu ırmağın, börtü böceği
Bu memleket bu vatan sevilmez mi
Bizi azat etseler de
Diyelim korkunç elleriyle assalar
Tkrseler Kocaman ağızlarıyla
Yine sevilmez mi bu ateşin kızılı
Ve bu rüzgar bu iklim
Bu memleket sevilmez mi efendiler
Allı pullu acılar işlese de ciğerlerimize
Doğduğum bu toz toprak
Belendiğim bu hllk
Kavak ağaçları am kokuları
Bu memleket sevilmez mi efendiler
Bu açlık bu susuzluk
Askeri sivil alnının teri köylünün
İşçinin elinde nasırıyla
Ekmeğinin kokusuyla
Zulmnn de yarasıyla

Alevi siyle Sünni siyle
Bu memleket sevilmez mi beyler
Sevgilinin hası nazı
Aşkın onulmaz acısı gibi
Bu memleket beyler bayanlar
Bu memleket elbet çok sevilir
Yeter ki insan olsun herkes
Yeter ki her memleket gibi
İçinde insan olsun

Haydar Şahinbay

05-06-2017 / 17:43

GÖLGEDEN KESİT

Yağmur sesi kıvrıldı kaldırımlara
Upuzun ışıklara yenik düştü gölgeler
Koyu mavi ölümler geçti geceden
On ikiden sonra dile geldi bulutlar
Sıyrıldı aşk şarkıları umudundan
Vurulup göğsünden taze yıldızlar
Tuzu ekşidi siyahın aldı hırsını ışıktan
Bir hiç var içimde dipsiz bir hiç
Küçüldü sokaklar evler bir avuç
Uzaklara sarıldı yaralar gözünü kırpmadan
Ve kapalı bütün yollar
Gökte ağır bir koku
Her gürültüye boyun eğiyor sunaklar
Başımda dönen teleksiz kuşlar
Islak yerde yatıyor demir mazgallar

Grinin yedinci tonunu kaldırıyor deniz
İpek bir hüznü besliyor caddeler
Uykuya belemişler bu şehri
Nehirler geçiyor gemiler
Üstü açık kamyonlar akıp gidiyor
Şarıl şarıl titreyen kaçaklar
Konacak bir dal arıyor başları sersem
Nefesinde ağlıyor pencerelerde nağmeler
Ve ben, çayıma dem katıyorum şiirlere inat

H.Şahinbay

05-06-2017 / 17:41

MAVİ UYKU

Her sabahın bir umudu sarılı yüzünde
Sisler tünelinden göğü uçuyor kuşlar
Mavi derler esen rüzgarın adına,
Fesleğn büyütür gözleri
Çıplak ayaklarıyla koşuyor geceye

Geceden göçen ay ışığı saçları
Billur bir ışık süzülür kirpiklerinden
Beyaz sularında yıkanır gölgesi
Tepeden tırnağa sevdim ellerini
Sen kuşağını öpen maviye umuttun
Beni, uçurumun öksüz yakasında unuttun
Kıyıya vurdu dalgalar usul usul
Aşka şiir yazan her dalında sayfanın
Suyunda ateşi üflerken narın
Denizlere bakıyordu kara gözlerin
Maviyi de denizden karaya uçurdun
Sen beni parmak uçlarında uyuttun

H.Şahinbay

05-06-2017 / 17:40

SOLUĞUN İNTİHARI

1

kısmi bir oksijen soluyorum dimağımdan
etin çürümesini aratan bir koku benim
tahta bir kapının paslı kulpu açılmıyor
kapkara karanlığın en dibi yalnızlık
parmaklarımla oynuyorum
sesim yok
Unuttum künyemi
inindeyim şeyden başka her şeyin
alaca karanlığın pusu var toprağın en katı taşında
kimyevi bir azot inceldi derimde
parmaklıktan uzanan bir elin sımarsı düştü gölge şeklinde hücreye
kalın bir çizginin son noktasına sığındı gözlerim
yüreğime sızan ince bir ışığın erimesi kana belenen
adın yok

2

geçmişin gri bir delikten süzülen sıkışmış çehresini eziyor umut
haftalarca siyah beyaz arasında telli bir çemberin üzerinde akıyor nefesim
sular kesik,
buz gibi bir betonun pantolona yapışan tutkalını kazıyorum orta parmağımın tırnağıyla
dümdüz bir sessizliğin ürküntüsünü tadıyor ara ara dilim
kuru öksürüğün hırıltısı bulanık
ve sönük lambaların isinde soğuk
derimde inleyen bir sesin mütemediyen devreden iç çekişi
kollarımdan vücuda yayılan feryadın un ufak acısı da acıyor
koyu bir yalnızlıkta ölü bakışının duvarlara göz koyması gibi bir şey
külün en zayıf tozunda intihar
yer kabuğunun unuttuğu bir çanağın nöbet sızısı
bir bıçağın çentiğinde kesik
ve kurtulmayan bir hastalığın gövdeye devrilişi
ve bir akşam döşe inen bir sancının habercisi

adın yok

3

tuzun sülfürü yok etmesinden ibaret
belirsizliği bir handikabın küfünde belki
bedeni yoklayan bir virüsün akli saf dışı bırakışında heyecan
çileli bir ağlayışın çığlığa bürünmüş hali, halsiz ve tek
şizofren kişilik çiftliğinde kayıp ikinci insan bekleyişi
ruhun gaz halinde uçuşunu arayan beden
ve bir cinayet teşebbüsü hissiz ben
mor asit lekesi, yoz bir duvarın dökülmüş kirecinde
gırtlığa yapışan sesin boğulması dili boğaza gömen
yalnızlık büküldü belinden sedyeyi tutup pasından
gitti, yalındı artık soluk kendi teklüğünde
korkak, yalnız, uyuşuk

adın yok

çıplak ayaklarını uzatarak yandı halin tufanında su
gözlerimin önünde sinsî bir heyula
görünmez gibi gelip giden sisli
sis doğdu hava öldü
kahverengi kum çamuru sol böğründen har gür solgun
bütün kuşlar soyulmuş tüylerinden çıplak
uçuyor bulutlardan rüzgar rüzgar
saçlarımı kazıyorum suçtan uzak toprağına bakarak
istiridyeden arınmış su
oksijen çürüğü
soluk suda boğuldu
suyun intiharı
zamanı emerek intihar etti soluk
adın yok

4

unutmanın elemindeydi günü yırtan katranı usturanın
ve kemiklerin fısıltısında kahkahanın düşmesi kuyusuna yusuf'un
yolu beyaz tanelerinde öğütülmüş kör kulübe penceresi
yediveren gecenin hamağında üç yüz bin delikten ışık akar akar akar
iki süt beyazı göğsün dokunulmamış sanki
koklanmamış uçlarından memelerin
ve güneş ayrılmış ısısında
azlık var bedenimin öncesinden,
ateşe eş bir şey doğuş evrende,
klorundan sıyrılmış sodyum taşı dolu ağızına kadar karanlık
acıyı besleyen bir affin acziyetinde üşüyor yatağım yastığım
siyah bir elmasın camların buğusundan silmesi iskeletin sinsî omurgasını
baş parmağımı sıkarak saklıyorum sağ avucumda
ve hiç bir şeye özenmedim ona özendiğim ona yakındığım kadar
diğer dört parmağın güvencesinde
adın yok

5

terin damlası tuzlu,
ve yedi bin metre yol eskitmiş yuvarlak bir lastiğin keskinliğini sesin mundarına dağılıyor hidrojen
sargı bezine bakmak bir mahkumun birikmiş düşlerinde
sonrasız bir yağmur taşları tepeden tırnağa yudu
eleyerek bütün dinleri ve seçkin ölülerini seçkin dinlerin ibadetinden
karar kılması sunaklara sofraya kuran kumrunun postunda misafir olmaya
bayram arifesi küsmüş kara bir kızın kara saç örgüsü çekiliyor en izbe boğumundan
bar bar bağıyor sokak kedileri barbar insanlara
ve kaptırıyor patilerini teneke mazgallara
adın yok
ölü taklidi yapıyor gece, halesini katletmeye kalkışan bir yıldızı defnediyor ay,
adın tütün

6

iki nokta arasında hiç duraksamadan azad edilmiş diğer noktadayım
hazın tortusunda kül adın
belki işten kovulmuş biri cansız
sıradan bir günün öğlesi
tedirgin kuşkusunda kaygının kendine tapan
rh pozitifin negatifi kanın pıhtısında
sığ bir dibin notasında mevsimlere başkaldırı
ilerleyen saatlerde ayak sesi anlaşılmaz tınısında ney'in
uydurma şiir, şiirsiz yazgı
ben sen hiçbir şey
pencereden sızan gaz sızıntısından muaf
özlem savrulmasında kışın boyunduruğuna kanadını kaptırmış bahar
adın yok

7

bir doğruya paralel üç çizgi
ve ivmesine konan bir sinek serzenişin
bağlı bir çözülme desem septik
daireden eşit mesafede sıcaklık
homojen bir cümlelerin öznesinden patlaması
durgun göl
atardamarda zehrin öz direnci panzehire
saydam bir aynanın kalçalarını büyüten ham öfkesi
soyut bir yankı kimsesiz
izafi bir körlük
bayat bir tasın bakır yüzeyinden inerek sarı mavi katrana batırıyorum dirseklerimi
yanmış katran kokusu bitmiş
yörünge yitimi pusulada
fiçisiz mahzen izi tenhada
ellerim titrerken karnımdan başıma çıkan ılık kan akışı
milyon kilo metrede hızın kütleler halinde gözden ıslak ıslak boşalması
metal bir oksit kalayı yalnızlık
ve hissizliğe her dakika binen meteor çarpması
sabit bir uğultunun kulaklarda huşu bularak gözden dışarı fırlaması
gürültülü ölüm

adın yok
ölüden doğdu ses
ölü doğdu adın
adın yok

H.Şahinbay

05-06-2017 / 17:39

YANINDA OLMAK

Yanında olmak,
Bahara benzemek
Yaprağa dönmek
Sağanaktan evreni süzmek

Yanında olmak
Damlardan, yıldız koparmak
Temmuzda, kardan adam yapmak
Tutup mehtabı göğe katmak
Yağmur toplamak çocuklara, tenhalardan

Yanında olmak,
Sunaklarda yıkamak gözlerini
Gök kuşağının sekizinci rengini bulmak
Ve Seni sevme ustalığına ermek,
Yanında olmak

Gün batımı düş görmek,
Yanında olmak
Kuşlara tarla ekmek
Sofranda ekmek yemek

Yanında olmak
Fesleğen toplamak değil kırlardan
Fesleğene ovalar kurmak

Denizlere akarsu dökmek
Öyküye kahraman bulmak
Şiire kekeme bir dil takmak
Kırmızıyı ateşe dökmek, yanında olmak

Yanında olmak
Ayazda çay kokusu sürmek sokaklara
Bedende sen
Tende ben
Umutta biz olmak yanında olmak

Yanında olmak
Ay altında, soluksuz gece,

Sayfada cevapsız bilmece,
Aşkta, tek hece, olmak

H.Şahinbay

05-06-2017 / 17:39

KAYBOLDU ÇEMBERİM

Bir bayram günü yıkandım saçlarında
Patlamaya hazır dinamitti gece
Üstüm başım yamalı
Sağanaklar yağdı şiire hece hece
Bulvar ışıkları su birikintilerinde yansıdı
Asırlık yalnızlığım ıslanıyor saçaklarda
Bütün kentler uzaklara gitmiş
Banliyö trenleri düdük çalıyor
Sokaklar aynalarda tarar saçlarını
Paranoyak bir çatışma öldürüyor aşkları
Yağmurlu bir hava çaldı
Oyuncak çemberimi

H.Şahinbay

05-06-2017 / 17:38

FİRARİ KUŞLAR

Firari kuşlar süzülürken göklerde
Çevir havayı bakır kafesle
Soluksuz martılar düşün toprağa
Maviyi çalın güneşten ince bir sesle
Öfkesini vursun denizlere insanlar

Kopardı mı dalından gülleri de,
Söküp karanfili kökünden
Ve ayırdı mı, üzümü şarabından
Muradına erer belki umutlar

Derdini kollarken avuçlarında
Bizi de över muratsızlar

H.Şahinbay

05-06-2017 / 17:37

SUS VE GİT

Kuşlar gecede düş kursun
Beden dilsiz dile alışsın
Rüzgar esmeden,
Hava bozmadan
Git...

Sözünü koymadan masaya
Zarfları aramadan bir daha
Çekmeceyi kapatmadan git
Şarkı söylemeden
İçmeden kırmızıyı çaydan
Yıldız saymadan balkondan
Bırak öylece her şeyi
Çek git..

Haydar Şahinbay

05-06-2017 / 17:36

GEÇENİN SIĞINTI YAĞMURLARI

1

İçli bir düşün gecikmişliği yarıyor gövdeyi
Raylara serilmiş bir gölgenin tedirginliği var her nefeste
Ve heyecanı yüksekten düşmenin
Tenimde Toplanan kalabalıklar kolluyor yalnızlığı
Hangi zamanın kancık tarihi ölümü hırpalayan
Ve hangi evrenin sevgisini işgal etti gözlerin
Aşka umut veren hayaller varmış eskiden
Anarşist kuşlar dönüyor dönüyor tepemde
Siyah bir örtü takıyor bulvar, ayak izlerine
Rüzgar sırrını denize kusuyor geceden
Çatal çifte hüzün besliyor koynunda sevgili
Çıkmaz bi yol yüreğimin çarpan yerleri
Su böcek, yer gök hemhal bir iklimin tuzağındayken
Ay açmaya hazır dedi düvel karanlığı
Kelepçe halkasında kara bir pasın avuçlarımdaki zedesi özlem
Ve oyuk caddelerinin merasimi koca kentlerin
Lambalar lambalar lambalar
Soluğun resmini ceplerinde taşısan
Lambalarda kekre duman kokusu aynalar
Bir hindu tapınağı yanın yören
Toprak kutsal ateş ölü öfkesi
Bin bir akşamın ilk ışıkları sanki modern kölelerin iş çıkışları...

2

Pencereler, güneşi ufuktan çalan
Alüminyum kanatlı sunaklar
Tavanlara sıvanmış aynaların sakıncalı gülüşleri
Menfur bir acının dağlara diz çöktürmesi
Ve ayak parmakları kırmızı kınalı
Gürültülü bulutların taraması yağmuru
Ve külünden doğmuş fırlıdağında sağanağın
Baharında uyanması bir sabahın
Ve ölüme gülüş
Ölüme doyum kirine inat yaşamın

3

Mavi ırmak fesleğeni iki göz gibi
Alevinde suyun beyaz dibi gibi sanki
Mutluluk oyunu bir şizofrenin
Dönen bir tekerleğin izinde hasret
Ucunda dumanı gaz tenekesinde yanan
Sessizliğin uykulara dökülüşü karanlığa aldırmadan
Gün batımını semiren sarı buğday tarlalarını koparıp göğsünden
Sağır odalarda usulca ayrılıkları eğiren
Gümüş saatlerin yelkovanında unutulmuş
yamağı
Küslüğünü annesinin sezdiği mevsim çiçeğinin tomurcuğu belki
Henüz hüzne alışmamış tılsımı güvercinlerin

4

Dilsiz mısralar koydum şiirlere
Dargındım rotasını kırmış suların denizine
Hayallerim bozuk pusula hesabı
Kurşun dökmüş dünlerim var aklımda
Söylenmesi elzem heceler ağızda
Bağnaz bir bekleyişin son düğmesinde her şey
Kar lacivertine göz koymuş söğüt ağacı
Ve kabuğunda saklı leylek yuvası
Soğuk bir mavi akşamı
Semasını öteleyecek ay halesi
Ve kıyısız bir düşüncenin izbe sendromu

5

Kendi ekseninde uzanan virgülün noktaya gıybeti
Kimse demek hiç kimse soluksuz yavan
Fırtınayı yer yüzüne peşkeş çekmiş ulu çınar şahikası
Zulme esir bir ibadetin ayaklanışı
Ve kömür gözlü tanırsa
Titreyen elleriyle serçelere ekmek veren
Yorgan döşek olmuş kuytu kaldırımlara
Sendeleleyen bir aşkın haddini aşmış nazı
Kaderin çelmesini tekmeleyen düstur
Ve acısı dinmiş uzaklık
Martıların başkaldırışı gemisiz limanlara
Kuğu parkına adını akasyalara yazdığıın seviş
Ve mümkün
Her şeyin hepsi mümkün
Alçaktan uçarken böylesi hevesin
Evvelden sevmiş biri birini
Biri diğerine;
Keşke sevmeseydim demiş böyle birini
Kademeli bir intiharın gecikmişliği yarıyor gövdemi

//h.şahinbay//

05-06-2017 / 17:35

ŞAKA GİBİ

Bir akşam üstü aşık oldum sana
Bir pardösüm vardı, bir ayaklarım
Uzun kollu gömleğim gövdemde
Isıtmadı hiçbir şey gözlerin kadar gözlerimi
Şakacıktan sandım önce

Gün batarken gördüm
Dizlerim taşıyordu bedenimi
Kirliydi ellerim
Yorgundum,
Üstelik azar işitmiş bir adam,
Gölgesi vardı üstümde
Gözlerinden başladı her şey
Şaka sandım vallahi billahi
Siyah gece öncesiydi
Beyaz bir güneş doğdu
Gülüşünden gözlerime

Birine aşık oldum ben demince
Şakacıktan sandım önce
Bir kuyuya düştüm derine inince
Yalnız bir heyulaydı adım
Herkes korktu ben sevince

H.Şahinbay

05-06-2017 / 17:34

GECEİNİN ÖLÜŞÜ

Bir ucubenin türevleri dağlıyor gökleri
Parmaklarım sinsi bir ayrılığa öfkeli
Ölmeye hazır bir gün batımı
Kanıyor solgun gül yaprağına
Denizden sisler kapıyor sema
Kuşlar feragat ediyor yuvalarından
Kahkahaya boğuluyor güvercinler
Hislerim fevri bir kanunun notalarını seziyor
Saatleri zamana örüyor sevgili
Hummalı bir ateş basıyor gövdemi
Fünyesi patlamış rüzgar salınıyor yerde
Ağzını kapattı bulutların, güneş
Yaramaz bir yanaşma kaptı kaçtı denizden feneri
Sömürerek geçiyor kaldırımları sular
Ve ceplerinde ısıtıyor buzlu ellerini
Yedi kubbeli çarşıda bir yaygara kopuyor
Sokak lambaları sönüyor
Perdelerde ışıklar soluyor

Haydar Şahinbay

05-06-2017 / 17:33

BELİRSİZ

gözlerinin seherinde durdum
tende aşk belirsiz meşk belirsiz

ansızın bir ateş düştü ocağa
kor belirsiz, kül belirsiz

cemre erken düştü yaprağa
yağmur belirsiz, kar belirsiz

kalemler döndü kurşuna
hat belirsiz, hattat belirsiz

kimler safa durdu başımda
saf belirsiz, sarraf belirsiz

bozuk pusula verdiler yoluma
yol belirsiz, yolcu belirsiz

yalanı gerçeğe, kattılar
doğru belirsiz, yanlış belirsiz

huniden deliye gönül verdiler
akıl belirsiz, fikir belirsiz

semayı siyaha, boyadılar
ay belirsiz, yıldız belirsiz

hayat, çözülmeyen bir düğüm
okuyan belirsiz, yazan belirsiz

mavi bir beste dizdim, bulutlara
çalan belirsiz, söyleyen belirsiz

her mısraya, mana verdiler
şiir belirsiz, şair belirsiz

kaç kez kaldım tek başıma
soru belirsiz, yanıt belirsiz

H.Şahinbay

05-06-2017 / 17:32

AŞK/SEN

yağmur küle ateş üflüyor derinden

milyon kilometre yol gidiyor ayaklarım
ve mavi bulutlarda beni doğuruyor gözlerin
şehrin yedi mahallesinden yedi bin nehir
ay'dan güneş, zifirden sabahlar
sulardan umutlar dokuyor ellerin
gırtlığıma salıncak, göğşe merdiven
odama yediveren dökmüş kirpiklerin

H.Şahinbay

05-06-2017 / 17:31

VEYA

Ve deniz olsa her şey
Yer gök ufuk çizgisi
Düz bir ovada koşan atların ayak izleri gibi titrek
Göğü delen uçaklara yapışan sinekler gibi etli
Ve topraktan havaya yağın yağmur gibi ıslak
Kuzeyden güneye esen rüzgar gibi sel
Bulutlara değen şehirlerin acıya izdüşümüne esse yel
Yedi renkli yedi bin ışık seli olsan,
Kuşağına göğün salıncak kursan
Bir denize uçsam bir ovaya
Yağmur olsam sana yağsam
Deniz olsam gözlerinden mavi çalsam
Deniz olsan sende kalsam
Deniz olsan saçlarında yunsam

H.Şahinbay

05-06-2017 / 17:31

AZİZ BELA AŞK

1.

asaletin aziz belasına takıldı yüreğim
er bahara yenik düşen ağaçlar gibiyim
yüreğime yeşil ovalar kuruyor o sesin
seni büyütecek suyum yok bilesin
yalnızlığın haddini aşan arsızlığı
sevgilinin iki gözünü hatırlatmaya ant içmişti bu gece

yaraya tuz eken gülüşünü aynalara sordum
yürekte zehrini döven belayı saçtaki karada buldum

susmak gerekiyordu sustum
sabah anadilimi unuttum

2.

dönen bir kayışın boşluğunda insan, haddinden fazla yalnızlığıyla, nasıl konuşur bir bilsen,
dil ağızda bükülmeden akıl dile nasıl hükmeder bir duysan,
ve insan yalnızken kendini nasıl töhmet altına alır bir bilsen dilin tutulur,
sağır bir sessizlik bütün insanlardan korkmayı öğretir
bir bilsen suskun insanlar nasıl çıldırır
ve bir bilsen onlar aşkı nasıl arar
ve elbet yalnızlık aşkı sever...

3.

insan bir ağaç gibi nasıl yaprak döker bir bilsen
yağmurda yıkarken öfkesini kurşunla nasıl pazarlığa girer,
geceden gözlerini saklayarak
bir bilsen nasıl diz çöker, küfre kefen biçerek
asırlara türküyle gömer kendi ölüsünü bir bilsen
aya nasıl çengel takar yıldızları alaşağı ederek
tırnaklarıyla nasıl kazır gırtlığını
ve öpüp bıçağı kahkahayla keser çığılığını

görmeden yüzünü aynalarda ellerini tutmayı, bilmeyi
sana, sona, varmadan inmeyi öğrendim
her kalabalıkta sustum yağmur yağdı
ben yokluğunda avunmayı öğrendim yer çekimine inat
ben bende sustum,
sustukça toz oldum, ben bedende
görmeden en büyük acıyı dünyanın bir yerinde
acıya hiç demeyi öğrendim düşünce baş üstü, tenhalarda
salıncak kurmayı öğrendim beyaz kağıtlardan
ve tutup parmaklarımdan umuda veda etmeyi

4.

sonra üşümeyi
ve uçan kuşlardan medet ummayı öğrendim
koyu bir yalnızlıkta ölü bakışının duvarlara göz koyması gibi bir şey beklemek
külün en zayıf tozunda soluk yok
yer kabuğunun unuttuğu bir gölgenin nöbet sızısı
bir bıçağın çentiğinde kesik
kurtulmayan bir hastalığın gövdeye devrilişi
ve bir akşam döse inen zavallı sancının habercisi

insan nasıl durgunlaşır bulandıkça suları
insan nasıl alışır hüznün dibinde yüzmeye
sessizlik düğümleirken boğazında,
susuşun telaşıyla nasıl bağırır insan
olmadık yerde kendi sesine kilitlenir evren bir bilsen,

bilinmedik bir çılgınlık sürer geceye yalnızlık

saat yarımından sonra delirtir siyahın bütün tonlarını

5.

söylencesi elzem heceler ağzımda
bağnaz bir bekleyişin son düğmesinde her şey
ve eş gördü aşk, şiire ölüyü
sabahın sendeleyeni dördü
esmer bir karanlık yola vurdu kendini
asfaltın zifiri fırsat buldu döktü derdini
acemi bir şiir işçisi öldü
herkes artık her şeye kördü
asfaltta bir kedi
mısrarlarda böyle bir ölüm de gördü

H.Şahinbay

05-06-2017 / 17:30

YEDİ PENÇE

Kestim gök kuşağını
Yedi pençe satırla
Gök yarıldı sen geldin
Bütün sözcükler ayağa kalktı
Günah şahitti sevap tanık
Bunca nefrete refakat eder her şey
Kuşlar güneşe gider
Nisanda açar kan kırmızı güller
Sevdiğim kadınla yaşamak mı
Erdemi bir sanattır derdim
Ölünce insan üşürdü annem de üşürdü
Ekin topladı havada beyaz bir ay
Çırpınır martılar deniz sallanır
Kadife yorganım üzerime soludu
ufak ufak kehanet biçtiler
Aşk kitapları üzerine
Gecekondularından başladım önce
Kabadayı duruşunu serdim ayaklarına
Alaca şafakta bir anka kuşu düştü balkona
Bir masalın son cümlesini yazdım koştum kapıma

Haydar Şahinbay

05-06-2017 / 17:29

BENZER

Aşka benzer bazı kelimeler;

Kesmeden heceyi birleşen de vardır

Ayrılıp başkasına yaslanan da ...

H.Şahinbay

05-06-2017 / 17:28

BELALI

Rüzgarı göğe beleyen kız
Rüzgarı üfleyen o kız
Baştan aşağı kehanet
Baştan aşağı salavat
Sonu uçurum ucu intihar
Gecenin en dibine seyahat
Ve şiirimde ölü bir nakarat
Öfkesi kavgaya amade
Aşkı dağa adam kaldıran
Yarı mahluk yarı insan
Rüzgarı tekmeleyen kız
Yıldıza sktr çeken o kız
Kuşa kanat takan
Çöle yağmur doğurtan
Anam avradım kızım
Ateşi közle kızdıran kusurum
Külü toza emziren
Hem kısrak hem arsız
Kendi yurdunda vatansız
Cennette isyan cehennemde külhan
Bacasız kahkaha dul bir evliya
Hünkar postunda edep
Şifasız bir hasta
Ve doğuştan yasta
Mavisi hep nadasta
Terbiyesi göz yaşı
Pençesinde kuğu büyüten
Hem gül hem böğürtlen
Turuncu ayaklı o kız
Sabahında gök gürültüsü
Akşamında keklik avı
Paslı bıçak yarası kan
Rüzgarı parçalayan o kız
Yetim kundakta boncuk ipi
Dağların zirvesinde serseri tipi
Avurtlarında yedi bin çizgi
Tanırım ben böyle bir güzeli
Göğsünde tanrı nazarı
Fırıldak tekerinde kanca
Alçağın kalçasına tabanca
Rüzgarı toprağa peşkeş çeken
Gökte kamer yerde şıyar
Yalnızlığı çiğneyen o yar
Saçları karada bir heyula
Boğazında urgan

gece alevde yatan
O kız
Yüreğinde mundar bir sevda jileti
Ve bir düş mavisinin silueti
Rüzgarda zincir kıran kız
Korkusuz ve soysuz bir zürriyet
Soysuz zürriyeti sevmek bir hürriyet
Azrail e söz veren bu niyet
İçeride ağlayan kahkaha
Baş ucumda bir çılgılığın arifesi
Rüzgarıma göz koyan bu kız neyin nesi

H.Şahinbay

05-06-2017 / 17:26

AŞKA SÖYLE

toprak nasibini aldı denizde sudan
baharı bekleyen gül goncada durağan
kanat göğe aşık kuşlar birer figüran
uzanmış semaya rüzgar hak ister havadan

aşık şair olmuş kalem yazar bir yandan
ne şiirden geçer ne tatlı canından
gece yarısı kesilir ağızda lafazan
dile vurdukça usturayı olur kahraman

insan çamurdan akıl nereden
türü türü huy var konuşur bilmeden
maviyi kutsar denizde balık görmeden

kim diye sorup leylayı araman
acıyı sır bilip umutla oynaşan
bakıp bakıp ne istiyorsun aynadan
yar'da kaş düş'te aşk perişan

Haydar Şahinbay

05-06-2017 / 17:25

ŞİMDİ

Laf anlamaz aklım gibi senin gözlerin
Yağmurun ıslak yüzü toprakta yüzün
Ve ben kendi halinde şair
Kendi halinde takdiri şiir
Hüzün derse ağzına kadar hüzün
Zavallı ben yalnızlığım
Bir de beyaz kağıtlara çizdiğim ellerin
Yegane babasızlık öksüzlük yani
Sen bilmezsün kül gibi değersiz

Sonra tüyü dökülmüş serçeler gibi evsiz
Evde kalmış çirkin kızlar gibi nsz
Avularından kollarına kadar yaktıkları kına
Ve parmaklarında kurumu mehtap
Yine kimse bakmaz saçlarına
orak topraklarda mavisiz su birikintisi gibi
Uzak ıslak ve kimsesiz
Soluk alıp verirler sadece
Ben barut ben kehribar soyu
Duldasız gölgelerde rüzgar gibi sert
Sarho narasında uh bir heves
Yalaz gecenin yokluğunda susuz
Ve ben tepeden tırnağa umut
Gökte kartal olmak vardı imdi
Sevimsiz bir avcının tüfeğiyle vurulmak
Gök kuşağının kırmızısına bulanmak
Ne su ne ateş ne toprak
Sende kalmak vardı imdi
Ay ışığını denize dökmek
Gecede gözlerini öpmek vardı imdi

Haydar ahinbay

05-06-2017 / 17:25

YENİ AK

Yeni bir yön bulmalı ak
Kırmızıdan beter olmalı
Ve kanadı mı güneş evren yanmalı
Yeni bir ağ amalı gözlerin
Bulutlar devrilmeli evler üstüne
Kadınlar gök kuşağı sarmalı bellerine
Yıldızlara kurulmalı merdiven
Sağır etmeli şarkılar kulaklarımı
Kr bir yalnızlık ıldırmalı susuunda
Her bahçede kuşlar büyümeli
Maviye boyanmalı tarlalar
Irmaklar açık olmalı sesine
Ve çalkalamalı dipten denizleri

H.ahinbay

05-06-2017 / 17:24

BANA BAKMA

stme gelmeyin aynalar,
Bana benzetirim kırıklarınızı
Gelmeyin üstüme aynalar
Pasını, nemini, enini,boyunu
Benzetirim kendime
Bir bakıım yeter dersini vermeye

Nasibini almaya yeter, kahkaham
Ezberini deşer gecelerim
Karanlıkta nasıl da korkarsın benden
Yüzüme bakmaya utanırsın
Üstüme gelmeyin aynalar,
Mahcubiyetini kurtaramaz gözlerim
Öfkem cehennemi yaşatır çukurunda
Gelmeyin üstüme,
Perişan olursunuz karşımda
Ağladım mı hiçkırığa boğulur çehreniz
Bakmayın bana aynalar,
Çatlamış yerlerinden ayrılır yaralar
Görmezden gelseniz beni ne olur
Ölüme yakın bana uzak durun
Beni bir de öldükten sonra görün
O zaman nasıl onarırım kırık yerlerinizi
Üstüme gelmeyin aynalar,
Uğramayın uğramayın bana bu aralar

Haydar Şahinbay

05-06-2017 / 17:23

ASRI EVVEL

Zaman, çağın altın ayağında arar şahikayı
Modern çilehane yedi bin katlı damlar
Nadasın şebinden süzülür masallar
Asrı evvel uçup gitmiş mavi çimen kuşları

Göğü delip geçen bir anafor ki,
Yıkıp geçer kentlerden yağmurları
Noktadan başka huy bilmeyen sessiz şiveler,
Kirin nemini kavurur çamurlu havalar
Nerede hikayenin feleği döndüren semahı
Asrı evvel uçup gitmiş mavi çimen kuşları

Vakit geçti, beyhude şanının evveli
Kaldı mı ateşi yakan şiirin imgeleri
Kamer yırtıldı zifirden küsüp ayrıldı semadan
Hani aşkını bestelediğin defterin hanı hamamı
Asrı evvel uçup gitmiş mavi çimen kuşları

Meşin sandıklarda küflü etamin kokusu,
Eğilmiş nükteli güneş siyah reçine üstüne
Beşikler yutmuş koca koca nehirlere,
Dört nala akmış kuzeyden güneğe
Asrı evvel uçup gitmiş mavi çimen kuşları

Şuhu figan ıslak kaldırımlarda avutur düşlerini,
Şüpheli yalnızlıklar demler nazını karanlıkta
Ne aydınlatır, ne söner sokakta lambalar
Tramvay düdükleleriyle uyanır göçmen yetimler

Asrı evvel uçup gitmiş mavi çimen kuşları

İzbe bir zılgıt yükselir limandan her akşam
Sedir tabureden avlanır kanatsız balıklar
Kızıl şeritler çekmiş umutlar gözlerine
Gün batımına teslim olmuş kusursuz imbatlar
Kundağını kapmaya hazır her gece gündüzden
Asrı evvel uçup gitmiş mavi çimen kuşları

Haydar Şahinbay

05-06-2017 / 17:22

ALTIN KAFES

Bedavaydı bu can, altın kafeste
Ne işim vardı tahtta, şöhrette
Fakir sarayda, başıma takıp tacı,
Acemi bir deliye sattılar beni

Sönmüş bir ateşin, koydular külüne
Denizsiz rüzgarın, verdiler yeline
Şakıyan bir bülbüldüm kıydılar dilime
Arifesiz bayramda dövdüler beni

Bir doğruyu, bir yanlışta gördüm
Gerçeği yalanın, önüne sürdüm
Patlayan bir ateştim erken söndüm
Her köşede bir taşla ördüler beni

Harfsiz yazdım derdimi hece hece
Bu dünya herkese zor bir bilmece
Nice sen gibilere sövdüm her gece
İçli bir yazıda noktaya saydılar beni

Sisli bir havada, kapıldım ayaza
Ayrılığı aşkla, getirdim izaya
İnandım insanlara kaldım yaya
İmzasız mektuba pul taktılar beni

Ferhat'ın dağında, muhabbet kurdum
Sazımda sözümde notalar kördüğüm
Mecnun'un çölünde Leyla'yı gördüm
Yusuf'un kuyunda boğdular beni

Bozuk pusula, bulur mu yolu
Delikli küfede durur mu suyu
Ortada sarraf terazisi nerde okuru
Dört kitabın dışına çizdiler beni

Çoktan anladım canı, cambazı
Bazen el üstünde tuttun hırsız
Yeni gördüm yüze gülen arsızı

Hamurun mayasına çaldılar beni

Düşümde keskin kara gözleri
Zehri merhem bana sözleri
Öldüğüm taht olsun dizleri
Saçlarında bir kadının ördüler beni

Hakkı hak bildim, haksız dediler
Soysuza sıfat vermedim bela dediler
Adımdan ünü sildim adam mı dediler
Alfabede sayısız küfre saydılar beni

Her sevda sevmeye bir bahane
Gece ay ışığından berhava
Bir yudum su içtim kana kana
Geveze sırlarda çözdüler beni

Boyalı gökte uçan bir kuştum
Kınalı bir yârden kanatsız uçtum
Umutlar üstüne hayaller kurdum
Yağmursuz bir tarlaya ektiler beni

Mavi bir akşam üşüdü ellerim
Okumayı kendi dilimden belledim
Bir eşkiya gözlerin her mevsim
İklimsiz bir sabah soydular beni

Uzun bir yolda limanlar geçtim
Her kıyıda isli lambalar yaktım
Geminin ardından dümene baktım
Yalnızlık şekline koydular beni

Kuytu köşelerde övdüler fikrimi
Kırmızıydım kuşlukta çaldılar alımı
Uykusuz bir düşe sürdüler aklımı
Topraksız bir mezara gömdüler beni

Haydar Şahinbay

05-06-2017 / 17:21

AKŞAM VE BEN

Kaldırım arıkları çeker yağmuru
Deliliğin son halkası bu akşamlar
Uzatmalı bir karanlık
Bir oyun kurgusu bu cebellat
Asrın topal ayağındayız
Maviye rastladım ketum bir hava
Tütünsüz dumansız sokaklar
Kuşlarda bir ihtilal korkusu
Sekiz zehir çiçeği kınalı ellerimde
Turuncu bir sağanak başlar tepelere

Bardaktan boşalırcasına
Demli bir çay gibi
Aldatır bu aşk beni
Şiir yazmaya cüret eder ellerim
Islanır kalemim
Pencereden sızan hayallerden
Şairlerin suç ortağı olur harfleri

05-06-2017 / 17:20

BARAN-I BELA

Dil bitap düştü kaldı ateşi bir hecede
Hasretin eşref-i mahlukat baran-ı belada
Hak mimarı gövdemde turuncu bir gece
Sarih bir serencam umudu pencерemde

Levh-i mahfuz harfi, levh-i kalem
Namına şarkılar tende, neyde elem
Koyu bir ücrada gölgen sözde verem
Kapat gözlerini görmeden şahsın canımı
Kapından usul usul süzülerek geçem

Haydar Şahinbay

05-06-2017 / 17:18

FISILTI

Kırık testinin dört ayağında durdu zaman
Titreyen bir vapur su kaldırdı bu limandan
Toprak kokarken ellerindeki uzun çizikler
Buğulu bir teselli aldı aklını kaldırımlardan

Tınısını bozuyor bu akşam üstleri şiirim
Bir şeyin içi yitiyor sığ dibin taa içinde
Ufak umutlar dövüyor mu kapıyı kim bilir
Yalnızlık binmeden sığıntı geceye

Belirsiz bu akşam üstleri belirsiz bu sis
Nasılın da aslını arıyorum bastığın her yerde
Tıkır tıkır işleyen saat zilleri çalıyor bir düşte
Kayıklar yakomozdan bir ses işitince

Neşeli bir ölüm kaybı okuyor eski şarkılar
Telli bir çember kuşanmakta ıslak kentin
Ve birden üşütüyor bu mevsimin rahmini
Fısıltılı bir siluet kesiyor rüzgarın sesini

Haydar Şahinbay

05-06-2017 / 17:15

AHIN ŞUHU

Siması yorgun deryaya dönmüş mahın
Feleğe dökmediği dert mi kalmış ahın
Suyunu ateşe sermiş ki serkeş bahtın
Bir an imtiyaz vermedi dikenli sathın

Gecenin zatında,tutuştı bakır hülyan
Zifirin demini sordu yalnız bir dalyan
Üryada toz oldu gövdemde sahi urgan
Göğe zuhur etti manidar feryat figan

Nerede söküp şeb-i,güneşi aldatan
Yetim bıraktı martıları, kıyısız bu liman
Müjganın değil mi kolu kanadı kıran
Şahsına eğilen tendir kafeste çırpınan

Haydar Şahinbay

05-06-2017 / 17:14

UMUT

isli kaldırımların sadakası, yağmuru bu şehre yağdıran

ve değil mi ki gülüşünün ezberi, beni sana kandıran

ihlamurlar ıslanırken erken akşamdan

her nefeste bir umut koparıyorum yarından

H.Şahinbay

05-06-2017 / 17:11

DÜNE DÖNDÜN

Çiğ siyah öncesi bir akşam
Süt çekirdeği düştü pencereye
Yalaz bir soğuk var içeride
Salaş bir günün kahrı biçiminde
Aşka misilleme iki göz bebeğim
Şiirlere uzanmış sırt üstü kalemim
Sesin sözün baş üstü ey sevgili
Dere böceği çığlığı sabaha karşı
Akışkan deniz mavisini yalnızlık
Eşikleri sömüren kentin ıssızlığı
Düşün orta yeri ateş su toprak
Çınarlar salınıyor yaprak yaprak
Vakitsiz bir bahar açıyor usulca
Lapa lapa yağın karlar susunca
Bir şey var sende bir şey

Adını koyamadığım bir şey
Kırık rüzgarı çatılara kıstıran
Gecenin yağmuruna sesini soran
Ve dilin badanasında heceyi ayıran
Meltem üflüyor koyu sarı saçlarını
Gözlerin göçüyor asırların uykularına,
Başını koyduğunda küserken yastığına
Tuttun kadehten kırmızıyı şaraba övdün
Umudu yedi bin belaya böldün
Sen bedende hep bugündün
Soldukça düne döndün
Sen bende neden öldün

Haydar Şahinbay

05-06-2017 / 17:09

BANA GÖRE DEĞİL

Bu gökyüzü
Şu toprağı yalayan rüzgar
Bana göre değil
Ateş su
Gözlerinde uyumak bir akşamüstü
Deniz kum güneş
Ve çocuklar
Bana göre değil umut
Ve uçurtmalar yapmak tepelere layık
Dilek fenerlerinden yıldızları yakmak
Şiir yazmak ince parmaklarına
Yalnızlığı övmek sensiz şarkılarda
Bana göre değil
Gece bulutlara uçmak
Kuşlara kanat takmak beyaz kağıtlardan
Maviyi baş üstünde tutmak ufukta
Limanlara gemi bağlamak
Pasından anılar pişirmek demirlerin
Ağlamak köşe başlarında bana göre değil
Baharı beklemek
kar yağarken tepeden tırnağa
Aşık olmak bana göre değil
Yaşım kırkı geçmişken saçlarını taramak
Ay ışığında yıkamak gözbebeklerini
Yağmurdan vazgeçip bulutları sevmek
Bana göre değil
Karanlığın ihtişamında ölümü ötelemek
Bana göre değil
Korkuya ümidi değiştirmek
Ve papuç bırakmak soysuza
Masaya bırakıp anahtarları öylece gitmek
Gölgesine sığınmak izbe sokakların
Bana göre değil
Karasında üşümek gözlerinin

Üflemek fitilini lambaların
Surat asmak yüzüne aynaların
Bana göre değil
Duldasına koymak başımı
Ciğerimi bitiren ahının
Bana göre değil

13-05-2017 / 00:15

BİLSEN

bir bilsen,
nasıl sustum
günler geceler boyu ağladım
bir bilsen,
kaç kez tanımadım aynada yüzümü
yastığa dökülen saçlarımı saydım
kaç kez alevler yükselirken yürekten
kakhaha attım
bir bilsen
nemlenmeden gözlerin,
hüznünü çektim diri olmanın
ve kaç kez kendime yalvardım
yutamadan sözcükleri
halime üzülenleri gördükçe,
ben beni unuttum
zifiri karanlık da rahleler yıktım
bir övgü çıkarttım her acıdan
bir bilsen kaç kez,
kestim usturayı tam orta yerinden
deldim en ince parmağımı
ve bir bilsen
kaç geceyi kaç bine böldüm
kaç kez kaç türkünün nakaratında öldüm
her şekilde ellerini tuttum
ellerimi avuçlarında unuttum
bir bilsen
umut imtihanında dilimi yuttum
uykunun ucunda gürültülü bir buluttum
kaç mırada kaç kere harcanandı canım
kaç bulmaca çözdüm ince ince
bulamadım adını hecelerde
hiç bir bilmeceye yoktu baktığın pencere
bir bilsen,
olmadık yerde fısıldadığım, mırıldandım
kendi soluğumdan bıktım, usandım
ateşin közünden dem aldım
kaç kez yağmur bekledim
ve bir bilsen,
düşü gerçeğe kaç kez buladım
sigarayı kökünden yaktım
meyi kadehten çaldım
gözlerimden kaç kez pınar yaptım

ve bir bilsen
kaç tavana mihlanıp kaldım
kaç şiiirde seni aradım
oturdum ağladım
siyahın şebine ölümü yazdım.
kaç sanıktan kaç suçu kaptım
anahtar deliğinden kuşları sordum
ve yitirdim künyemi kaç kez
hangi kalabalıkta kayboldum
tahta gemileri toprakta yürüttüm
yandım kavruldu
insanlardan utandım
kaç nefesten medet umdum
göğ'e salıncak kurdum
eledim tek başıma sabahtan akşamı
gölğemde tenimden yoruldu
bir bilsen,
kaç defa eğirdim kirmeninde yıldızları semadan
çıkardım harfleri kalemden
hazdan eleme geçirdim, elemden hazzı
ben ben de döndüm
döndükçe kül oldum harda,
yaprakta gül, ağaçta bülbül
sesimi sesin sandım, ölümü tahtın
ve bunca derdi bahtım
bir bilsen
bu yazıyı nasıl yazdım nasıl
yaraya merheme giderken
aklımı zâtında unuttum asıl

haydar şahinbay

13-05-2017 / 00:14

SANA UYANDIM

Ben ateşin suya berdelinde, gözlerine yandım
Göğün kundağında, kuşları uçmadan sınıadım
Kara saçlarını, yıldızların yakamozuna saydım
Hasretin suretini, yalnızlığın çingısına yazdım
Amansız bir anda, aysız gecenin tavanına asılı kaldım
Mavi düş lerden düştüm, adını adım sandım
Ben seni gördüğüm gün, tende candan utandım
Yağmursuz iklimde, bir tek sana inandım sana kandım
Ve göz koydum ölüme, tarifsiz ecele kucak açtım
Çevirdim ahın kirmenini, bin yılın sabahına uyandım

13-05-2017 / 00:11